

[Jens Jacobsen.]

under afgrænsning af arbejdets art og omfang, og med hensyn til fastsættelsen af posttaksterne.

Når dette sammenholdes med lovforslaget om styrelseslov for post- og telegrafvæsenet, hvori ministeren bemyndiges til frit at fastsætte postvæsenets organisation, må det nok konstateres, at hvis forslagene gennemføres, slipper folketinget sine umiddelbare indflydelse på dette for borgerne og landets erhvervsliv så vigtige serviceapparat.

Ministerens begrundelser for forslaget er temmelig dunkle. Begrundelsen, at andre steder kan taksterne fastsættes uden om folketinget, duer ikke, al den stund de steder, hvor det foregår, er de steder, hvor de pågældende takster fastsættes i konkurrence med dele af erhvervslivet. Det gælder transportsektoren for DSB, og det gælder televæsenet, hvor man har telefonselskaberne.

Ministeren siger også i sin begrundelse, at han gerne vil bemyndiges til at fastsætte taksterne selv, fordi sagsbehandlingen i folketinget og trafikudvalget er for langsommelig. Det er altså angiveligt for svært at arbejde med. Det skal nu ske på den måde, at finansudvalget skal give tilslutning til halvdelen af takstområdet. Det kunne jo være interessant at få opklaret, om dette er udtryk for en irritation over folketingets og trafikudvalgets interesse for området, eller om det er en despekt for finansudvalget, der tilsyneladende anses for at være mere overfladisk. Men uanset om det nu er den ene eller den anden af disse begrundelser, så mener jeg, at de er for dårlige.

En interessant nyskabelse i forslaget er den årsberetning fra postvæsenet, som skal beskrive væsentligere takstændringer i årets løb. Denne årsberetning skal tilgå folketinget ud fra — som det hedder i bemærkningerne — et ønske om, at folketinget orienteres om disse væsentligere takstændringer. Hvis ikke der er andre og bedre begrundelser, tror jeg, ministeren skal spare sig ulejligheden. De af tingets medlemmer, der ikke på anden vis har bragt de væsentligere takstændringer i erfaring, læser såmænd nok heller ikke årsberetningen.

Der er mange andre besynderligheder i lovforslaget. F. eks. er det efter den gældende lov forbudt personer og firmaer, der har

bopæl her i landet, at benytte et fremmed postvæsen til besørgelse af brevforsendelser i større mængder. Hertil er der i forslaget kommet en tilføjelse om, at det ikke må ske for at drage fordel af lavere takster. Hvis denne tilføjelse antyder, at ministeren omgås med planer om administrative forhøjelser af portoen af en sådan størrelsesorden, at det skulle kunne betale sig at foretage udenlandsrejser for at afsende breve, så er jeg endnu mere betænkelig ved de mange bemyndigelser.

Sammenfattende må jeg sige, at der er alt for mange uklare punkter i lovforslaget, og at venstre er betænkelig ved de mange bemyndigelser til ministeren, om hvilke det i øvrigt i bemærkningerne siges, at den nu gældende lov indeholder en række, der praktisk kan samles i nogle få paragraffer, hvorefter lovforslaget viser sig at indeholde mere end dobbelt så mange paragraffer — og med bemyndigelser i de allerfleste.

Glensgård (FP):

De sidste 2-3 lovforslag fra ministeren for offentlige arbejder har været af en karakter, som gør, at fremskridtspartiet desværre ikke umiddelbart har kunnet afvise dem, men har måttet acceptere, at udvalgsarbejde må afgøre, hvad der skal ske med disse lovforslag fra partiets side.

Forslag til postlov, som vi skal behandle i dag, er af samme karakter. Vi ønsker ikke på nuværende tidspunkt at tage afstand fra forslaget, men indgår i et sagligt udvalgsarbejde herom. Der ligger nogle fornuftige tendenser i det, at man administrativt i forbindelse med finansudvalget kan tage stilling til visse af disse posttakster. Dog er jeg lidt ked af, at ministeren kun lader takstforhøjelser for de lette breve og aviserne foregå i samarbejde med finansudvalget. Jeg vil nok mene, at samtlige takstforhøjelser skal foretages i samarbejde med finansudvalget. Men der er måske en fornuftig forklaring fra ministerens side, som gør, at vi under udvalgsarbejdet kan tage en anden stilling til det.

Det er da fornuftigt at tage en lov fra 1919 op til revision, og vi skal derfor tilsige ministeren et sagligt udvalgsarbejde, der vil bevirke, at vi måske tager en positiv stilling til lovforslaget. Hvis det sker, vil ministeren